မောင်မောင်ယေး (Patrick Yay)ကို ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး ရန်ကုန်မြို့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ရက်စက်သော အစိုးရအုပ်ချုပ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံသားများ အားကိုး ရာမဲ့ကြောက်လန့်နေရစဉ် လူလားမြောက်ခဲ့သည်။ ဒေါက်တာယေးဘဝတွင် လိုအင်ဆန္ဒ အနည်းငယ်သာ ရှိသည်။ သူ့ကို လူသားတစ်ယောက်အနေဖြင့် တန်ဖိုးထား လေးစားစေလိုသည်၊ လွတ်လပ်သော ရွေးချယ်ခွင့်နှင့်ရပိုင်ခွင့်များကို လူသားပီသစွာ ခံစားလိုသည်။

ဒေါက်တာယေးသည် ပန်းချီပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဒဿနိကဗေဒကို လည်း ဝါသနာ ပါသည်။

ဒေါက်တာယေး၏ ငယ်စဉ်ဘဝ အတွေ့အကြုံများ၊ သူအရွယ်ရောက်လာစဉ် ဘဝနှင့် ဆေးတက္ကသိုလ်တက်ခဲ့ချိန်က အကြောင်းများကို စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်အောင် ရေးသားထားသည်။ အဆင့်မြင့်ဆရာဝန်တချို့၏ လူ့ကျင့်ဝတ်သွေဖည်သော လုပ်ရပ်များအောက်တွင် သူခံစားခဲ့ရသော ဒုက္ခများကို ခရေစေ့တွင်းကျ ရေးသား ထားသည်။ လူငယ်ဘဝ သူကြုံခဲ့ရသော လိင်မှုဆိုင်ရာများကိုလည်း ပွင့်လင်းစွာ တင်ပြထားသည်။

အကျင့်ပျက် ခြစားနေသော ဦးနေဝင်း အစိုးရလက်ထက်တွင် သူအဆင်မပြေ မှုများကိုလည်း ထဲထဲဝင်ဝင် ရေးသားထားသည်။ ဦးသန့်အရေးအခင်းတွင် ပါဝင်မှုဖြင့် သူ့ညီငယ် အဖမ်းခံရချိန်တွင် အခက်အခဲများ၊ ရွှန့်လွှတ်မှုများဖြင့် သူ ပြည်ပသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ 'မြန်မာနိုင်ငံရေးမှန်တိုင်းထဲက ကျွန်တော့်ဘဝ'သည် မြန်မာလူငယ်ဆရာဝန်တစ်ယောက်၏ စိတ်ကူးအိပ်မက်ကို အကောင်အထည် ဖော်ခြင်းနှင့် အာဏာရှင်တို့၏ ဖိနှိပ်မှုအောက်မှ လွတ်မြောက်အောင် ကြိုးစားခြင်း များကို ဖျဝေထားပါသည်။

မာတိကာ

- စာရေးသူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ၇
- မြန်မာ့နိုင်ငံရေးမှန်တိုင်းထဲက ကျွန်တော့်ဘဝ
  မြန်မာပြန်စာအုပ်အတွက် စာရေးသူ၏အမှာ ၉
- စကားဦး ၁၁
- နိဒါန်း ၁၃
- အခန်း (၁)
  ထွက်တော်မူနန်းက ခွာပြီ ၁၉
- အခန်း (၂)
  ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းက ဘယ်လိုလူမျိုးလဲ ၄၃
- အခန်း (၃)
  လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ ၇၇
- အခန်း (၄)
  ဂျပန်နှင့် အင်္ဂလိပ်တို့ကြား ကွာဟမှု ၁၅၁
- အခန်း (၅)
  စစ်ပြီးကာလ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုနှင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ဗိုလ်နေဝင်းတို့၏ ပါဝင်မှုအခန်းကဏ္ဍ ၁၇၁
- အခန်း (၆)
  ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို လုပ်ကြံမှု ၁၉၇
- အခန်း (၇)
  လွတ်လပ်ရေးရပြီးကာလ မြန်မာပြည် ၂၁၉
- အခန်း (၈)
  ကျွန်တော့်ပညာရေးနှင့် လူလားမြောက်သည့်အရွယ် ၂၉၁
- အခန်း (၉)
  ကျွန်တော် ဆေးဖက်ဆိုင်ရာပညာသည်ဘဝ ၃၂၃

❑

စာရေးသူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

မောင်မောင်ယေး (Patrick Yay) ကို ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီးတွင် ရန်ကုန်မြို့မှာ မွေးဖွားခဲ့သည်။ ဆေးပညာဘွဲ့ကို ရရှိပြီးနောက် ကလေးအထူးကုအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ဆရာဝန်အဖြစ် ၂၀၀၉ ခုနှစ်အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်။ ဒေါက်တာယေး (Yay) သည် ယခုအခါ နိုင်ငံတကာ ပန်းချီပညာရှင်အဖြစ် ရပ်တည်ပြီး ဟန်ဂေရီနိုင်ငံတွင် နေထိုင်လျက် ရှိသည်။

နိဒါန်း

ယခုစာအုပ်သည် ကျွန်တော့်ဘဝဇာတ်ကြောင်းလို့ ပြောနိုင်သကဲ့သို့ ကျွန်တော်လေ့လာထားသော စစ်ကြိုခေတ်နှင့် စစ်ပြီးခေတ် မြန်မာ့သမိုင်းဟုလည်း ပြောနိုင်ပါသည်၊ Agony to Agony သည် စစ်အစိုးရခေတ်က ကျွန်တော် ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရသည့် နာကြည်းဖွယ်ရာ အတွေ့အကြုံနှင့် အခက်အခဲများကို မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တော် မည်ကဲ့သို့ အခက်အခဲပေါင်းစုံကို ကျော်ဖြတ်ပြီး ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ ရောက်လာခဲ့ရသည် များလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ပြောရမည်ဆိုလျှင် ဆရာဝန်အလုပ်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံမှာ ၉ နှစ်ကြာခဲ့သည်။ ဆရာဝန်လောင်းဘဝမှ အစပြုပြီး မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာလာချိန်အထိ စိတ်မချမ်းမြေ့စရာများသည် ကျွန်တော့်ဘဝ၏ မမေ့ရက်နိုင်စရာများဟု ဆိုရမည်။ ဗြိတိန်နိုင်ငံမှာ ဆရာဝန်တစ်ယောက်အနေဖြင့် အနှစ် ၄၀ နေထိုင်ခဲ့ရသည်များကလည်း ထိုနည်းနှင်နှင်ပင်။ သို့သော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံမှာ ကြုံခဲ့ရသည်များနှင့် တစ်ထပ်တည်းတော့ မကျပေ။

လူအတော်များများသည် ရက်စက်သည့်စစ်အစိုးရလက်အောက်မှ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ တချို့လမ်းခရီးမှာ အသက်ဆုံးရှုံးကြသည်။ တချို့ကတော့ လွတ်လပ်ရာအနောက်ကမ္ဘာသို့ ရောက်လာကြသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် လွတ်မြောက်ရာသို့ ရောက်လာကြသည့် လူပေါင်းမည်မျှက သူတို့၏ ဘဝအကြောင်းကို ပြန်လည်ရေးသားကြပါသနည်း။ ကျွန်တော်သိရသလောက် ၃ ယောက်ကသာလျှင် သူတို့၏ ထွက်ခွာရာခရီးစဉ်အကြောင်းကို ခါးသီးလှသည့်အတွေ့အကြုံနှင့် အမှန်တရားများကိုပါ ထည့်သွင်းရေးသားထားသည်။ သူတို့အားလုံးက စစ်အစိုးရ၏ အမှန်အကန်အတွင်းရေးကိစ္စများကို တိတိကျကျ ရေးသားခြင်း မရှိပေ။ အကြောင်းရင်းက ဗိုလ်

ချုပ်ကြီးနေဝင်းနှင့် သူ၏ ရက်စက်သည့်အာဏာရှင်များသည် လျှို့ဝှက်သည့် စစ်တပ်များထဲက တစ်ခုဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ယနေ့ခေတ်၏ ဆိုးသွမ်းရာမှာ ထင်ရှားသည့် ဟစ်တလာ၊ စတာလင်၊ ဆက်ဒမ်ဟူစိန်နှင့် မူဆိုလိနီ တို့ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ လူအတော်များများသည် ကျွန်တော်ကဲ့သို့ပင် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အကြောက်တရားအောက်မှာ နေခဲ့ကြရသည်။ ယင်းကြောင့်ပင်လျှင် အန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်ရနိုင်လင့်ကစား ကျွန်တော် စွမ်းအားရှိသလောက် မှတ်တမ်းတင်ရန်အတွက် အချိန်အတော်ကြာကြာ စောင့်ခဲ့ရသည်။ ယခုတော့ ကျွန်တော်ပြောရမည့်အကြောင်းခြင်းရာများကို ပြောဖို့အသင့်ဖြစ်နေပေပြီ။ ကျွန်တော် ယခုဖော်ပြမည့်ဖြစ်ရပ်များသည် အမှန်တရားမှလွဲ၍ ဘာမျှမဖြစ်နိုင်ပေ။

မကြာသေးမီအချိန်က ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်သည် အခက်အခဲပေါင်းစုံကြားမှ နိုင်ငံတော်ကြီး လွတ်လပ်ရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီပန်းတိုင် (ဒီမိုကရေစီအစစ်အမှန်မဟုတ်သေးသည့်တိုင်) သို့ ရောက်ရှိလာစေပြီးနောက်ပိုင်းတွင် လူအတော်များများက နေဝင်းနှင့် သန်းရွှေတို့၏ အကျင့်ပျက်ခြင်း၊ အကြင်နာကင်းမဲ့ခြင်းနှင့် ရက်စက်ခြင်းတို့ဖြင့် အုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် အကြောင်းကို ရေးသားကြသည်။ စာရေးသားကြသူများကြားတွင် တပ်မတော်အရာရှိများပါဝင်ပြီး သူတို့သည် တပ်မှ အရေးယူအပြစ်ပေးခြင်း ခံထားရသူများဖြစ်ကြသည်။ သို့သော်လည်း စာအုပ်အားလုံးကို ကျွန်တော်ဖတ်ကြည့်ရာ မည်သူမျှ မြန်မာ့တပ်မတော်အတွင်း ဖြစ်ပျက်နေသော နက်ရှိုင်းလှသည့် ပြဿနာများကို ဖော်ပြခြင်း မရှိပေ။ ဖုံးကွယ်နေသော လျှို့ဝှက်ချက်များကို ဖော်ပြခြင်းမရှိသဖြင့် ကျွန်တော့်ကို အံ့အားသင့်စေသည်။ အချက်အလက်မှန်နှင့် ကိန်းဂဏန်းများကို ဖုံးကွယ်ထားဆဲဖြစ်သည်။ အမှန်တရားကို မည်သူမျှ ရေးသားခြင်း မရှိပေ။

ယခုအချိန်တိုင်အောင် တပ်မတော်အရာရှိဟောင်းများအနေဖြင့် ပြဿနာအခြေခံများကို ရေးသားမည်ဆိုပါက သူတို့အဖို့ အန္တရာယ်ရှိနေသည်။ အရေးယူခြင်းခံကြရသော တပ်မတော်အရာရှိဟောင်းများ၏ မိသားစုဝင်များသည် ယနေ့တိုင် ကြောက်လန့်နေကြရသည်။ သူတို့၏ ခင်ပွန်းများ၊ ဖခင်များနှင့် ချစ်ခင်မြတ်နိုးရသူများသည် ထောင်သို့ပို့ခြင်းခံရပြီး သူတို့အပေါ်ချမှတ်ထားသည့် ပြစ်ဒဏ်များသည် တရားမျှတကြောင်း လုပ်ကြံထားသော စွပ်စွဲ

ချက်များဖြင့် တရားစီရင်သည်။ အမှန်တကယ်မှာ သတင်းလွတ်လပ်ခွင့်မရှိခြင်းနှင့် ထုတ်ဖော်ခွင့်မရှိခြင်းတို့အတွက် ရက်စက်သော နည်းလမ်းများကို သုံးခဲ့သဖြင့် တရုတ်ပြည်မှာထက် ပိုမိုဆိုးသည်ဟု ဆိုရမည်။ ယင်းကြောင့်ပင်လျှင် တစ်နိုင်ငံလုံးသည် အစဉ်အမြဲ အကြောက်တရားအောက်မှာ နေရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံစစ်အစိုးရအတွင်းရှိ အမှန်တရားကို ဖော်ထုတ်ရန်အတွက် အလွန်ခက်ခဲသည်။ ယနေ့တိုင်အောင်ပင် ဖော်ထုတ်ရန်နည်းလမ်းများ (အမှန်တရားကို ရှာဖွေရန်အတွက် သုတေသနပြုလုပ်ရေးမှာလည်း မဖြစ်နိုင်ပေ) မရှိသေးပေ။ ဖြစ်နိုင်ချေလောက်ကိုသာ ခန့်မှန်းနိုင်သည်။ ယင်းကြောင့်ပင်လျှင် မြန်မာ့နိုင်ငံရေးမှန်တိုင်းထဲက ကျွန်တော့်ဘဝ (Agony to Agony) သည် ဥဏ်စမ်းအရုပ်ဆက်ထဲက အပိုင်းအစတစ်ခုကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး ယင်းတို့သည် ယနေ့ခေတ်သစ်၏ ဆိုးဝါးလှသည့် မြန်မာ့သမိုင်းအပိုင်းအစများ ဖြစ်ကြသည်။

တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏သမိုင်းအမှန်များ ထွက်ပေါ်လာမည်ဟု ကျွန်တော် အမှန်အကန်ယုံကြည်ပါသည်။ ပြည်သူများကို ချေးမြေကျစေသည့် လူသားမဆန်သော၊ ရက်စက်သော၊ မယုံကြည်နိုင်လောက်သည့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများ ပြုလုပ်သော အစိုးရအဖြစ် ကျွန်တော်ပုံဖော်ထားနိုင်သည်ဟု မျှော်လင့်ထားသည်။ ရက်စက်မှုကျူးလွန်သူများသည် သူတို့၏ ကံတရားများက ပြန်လည်စီမံခြင်းကို ခံရမည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်သကဲ့သို့ ဘုရားထံတွင် ဆုတောင်းပါသည်။

သို့သော်လည်း အနာဂတ်မျိုးဆက်အတွက် ဤစာအုပ်ကို ရေးရခြင်းအပေါ် ကျွန်တော် နောင်တရမိခြင်း မရှိပါ။ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုတော့ စာရှုသူကသာ ပေးဖို့ဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက 'ချစ်ခင်သူနှင့် အတူတကွ မနေရခြင်းသည် ဒုက္ခဖြစ်သကဲ့သို့ မချစ်မနှစ်သက်သော သူနှင့် အတူနေရခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခပင် ဖြစ်သည်' ဟု ဟောကြားထားသည်။ ကျွန်တော်ချစ်သော တိုင်းပြည်ကို စွန့်ခွာခဲ့ရခြင်းသည် ဗြိတိန်နိုင်ငံမှာ နေရသကဲ့သို့ မချိတင်ကဲဝေဒနာကို ခံစားရသည်။ ယင်းကြောင့်ပင်လျှင် ကျွန်တော်၏ ခရီးရှည်ကြီးသည် 'မချိတင်ကဲဝေဒနာတစ်ခုမှ အခြား မချိတင်ကဲ ဝေဒနာတစ်ခု' ကို သွားနေရသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်တော်၏ အမိမြန်မာပြည်မှာ ကြုံခဲ့ရသည့် ဒုက္ခအစုံစုံနှင့် နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ တွေ့ရသည့် ဒုက္ခအစုံစုံသည် မတူညီသည့် ဆူးမြေ့ရာနှစ်မျိုးပင် ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာနေရစဉ်က ကျွန်တော့်ဝန်းကျင်ရှိ ဆေးပညာလောကနှင့် နိုင်ငံရေးလောကတို့တွင် စာနာမှုနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာတို့ မရှိသလောက်ပင်။ ယဉ်ကျေးပါသည်ဆိုသည့် အနောက်ကမ္ဘာ လူမှုဝန်းကျင်တွင်လည်း ထိုနည်းနှင်နှင်ပင် ဖြစ်သည်။ ဆရာဝန်တစ်ယောက်အနေနှင့် ကျွန်တော် ကလေးဘဝက မျှော်မှန်းခဲ့သည့် ဆေးလောကအတွင်းက မြင့်မြတ်မှုနှင့် ဂုဏ်ကျက်သရေတို့သည် ကျွန်တော့်နှလုံးသားထဲက ပျောက်ပျက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ နိဂုံးအနေနှင့် ဆိုရလျှင် ကျွန်တော် ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဖြစ်နေရသည်ကိုပင် ရှက်လှပါပြီ။ အကြောင်းရင်းက ဘဝခရီးလမ်းတစ်လျှောက်တွင် တွေ့ကြုံခဲ့ရခြင်းများအပေါ် စက်ဆုပ်ရွံရှာပြီး တုန်လှုပ်ခဲ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကမ္ဘာကြီးအပေါ်တွင် ကျွန်တော်၏ တာဝန်က ဘာလဲ။ အမှန်တကယ်အားဖြင့် ဤမေးခွန်းအတွက် အဖြေမရှိပေ။ ကမ္ဘာကြီးသည် အရင်းရှင်ကြီးများနှင့် အကျင့်ပျက်သော လူတစ်စုတို့၏ လောဘ၊ ဒေါသ၊ အထင်မှားခြင်းတို့ကြောင့် တစ်စတစ်စ ပျက်စီးလာနေသည်။ သူတို့က ကမ္ဘာကြီးကို အုပ်ချုပ်နေပြီး အာဏာနှင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုကိုလည်း လိုချင်တပ်မက်ရှိကြသည်။ မေတ္တာတရားက သူတို့အပေါ် လွှမ်းမိုးနိုင်လောက်သည့် အာဏာမရှိသကဲ့သို့ ကမ္ဘာကြီးကို ငြိမ်းချမ်းရေးရအောင်လည်း မစွမ်းဆောင်နိုင်ပေ။

အာဏာနှင့် ငွေကို ဘိန်းစွဲသလို စွဲနေသူများနှင့် သူတို့၏လက်နက်များက ကျွန်တော်တို့၏ကမ္ဘာကို ပျက်ဆီးလုနီးအခြေသို့ရောက်အောင် ပြုလုပ်နေပြီဖြစ်သည်။ လောဘရမ္မက်ကြီးသော အရင်းရှင်ကြီးများက ကမ္ဘာကြီးကို ပူနွေးအောင် ပြုလုပ်နေသည်။ ထို့အပြင် လူသားမျိုးနွယ်နှင့် သဘာဝတရားကြီးကို ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်နေပြီး ခေါင်းပုံလည်း ဖြတ်သည်။

လူသားများက ယင်းကဲ့သို့သော အလိုရမ္မက်ကြီးသည့် အုပ်စိုးသူများနှင့် အာဏာငန်းဖမ်းနေသည့် အရင်းရှင်ကြီးများကို တွန်းလှန်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပေ။ သို့သော်လည်း သဘာဝတရားကြီးက သူ့နည်းသူ့ဟန်ဖြင့် တုန့်ပြန်သကဲ့သို့ သူတို့၏ နှောင့်ယှက်မှုများကို ငြိမ်ခံမနေတော့ပေ။ ကျွန်တော့်အဖို့ သေချာ

တာတစ်ခုက ဤကမ္ဘာကြီး လုံးဝမပျက်စီးမီအထိ လူသားများနှင့် တိရစ္ဆာန်များ လုံးဝ ပျောက်ပျက်သွားခြင်း (သို့) ဤကမ္ဘာကြီးသည် အရိုင်းအစိုင်းဘဝသို့ ရောက်သွားခြင်းတို့ ဖြစ်မည်ဖြစ်သည်။

ယင်းတို့ကို သက်သေပြရန်အတွက် ကျွန်တော့်ဘဝ၏ အတွေ့အကြုံများကို မျှဝေမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် ပုခက်အတွင်းမှ သေဆုံးသည်အထိ (သို့) မချိတင်ကဲ ဝေဒနာတစ်ခုမှ နောက်မချိတင်ကဲ ဝေဒနာတစ်ခုသို့ ခရီးသွားနေရသူဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်တော် ဘာမျှမလုပ်နိုင်သော်လည်း ငြိမ်းချမ်းမှု၏ အဖြေကို ထုတ်ပေးသည့် နေရာဖြစ်သော သဘာဝတရားကို ဦးညွှတ်ပါသည်။ ယခုကဲ့သို့သောအဖြေကို လူယဉ်ကျေးတို့၏ကမ္ဘာမှာ မတွေ့နိုင်ပေ။ ဤသို့အားဖြင့် အတွေးအခေါ်တစ်ခုကို ရသည်။ ကျွန်တော်သည် ဘုရားရှင်ကဲ့သို့ လောကကြီး၏ စွဲမက်စရာများကို စွန့်လွှတ်နိုင်လောက်သည့် အခြေအနေ မရှိပေ။

သင့်မှာ ရူးစမ်းလိုသော စိတ်ရှိလျှင်
သဘာဝတရားသည် အကန့်အသတ်မရှိပေ၊
သင့်မှာ အကန့်အသတ်စိတ်ရှိလျှင်
သဘာဝသည် လေ့လာစူးစမ်းစရာကောင်းသည်။

ကျွန်တော်သည် စာရေးဆရာတစ်ယောက် မဟုတ်သကဲ့သို့ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ်ယောက်လည်း မဟုတ်ပေ။ ဤနည်းအားဖြင့် ကျွန်တော်ရေးသားသည့် အင်္ဂလိပ်စာသည် အားနည်းကောင်း အားနည်းမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်၏ ရေးသားချက်များသည် သင်တို့မျှော်လင့်ထားသလို ဖြစ်ကောင်းမှဖြစ်မည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်၏အားနည်းချက်ကို သည်းခံပေးရန် ကျွန်တော်က မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ ကျွန်တော်၏ စာအုပ်ကို ပြီးဆုံးသည်အထိ ကျေးဇူးပြုပြီး ဖတ်ပေးစေလိုပါသည်။ သို့မှသာလျှင် သင်၏ထင်မြင်ချက်နှင့် နိဂုံးကို ရရှိမည်ဖြစ်ပြီး သင်၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အကြောင်းအချက် အတော်များများကြောင့် အချို့သောအမည်များကို ပြောင်းလဲထားပါသည်။ သို့သော်လည်း ဖြစ်စဉ်များကို အမှန်နှင့် အနီးစပ်ဆုံး ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းထားသည်။

ကျေးဇူးတင်ပါသည်